

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλόν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρη.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Δημοσιεύονται κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ἰδίως εἰς τὰς τῆς Βιέννης, τηλεγραφήματα περὶ τῆς ἐν Ἡπείρῳ, Ἀλβανίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ καταστάσεως, παριστῶντα τοὺς μὲν κατοίκους διηνεκῶς πολιορκουμένους καὶ καταλύοντας τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, τὰς δὲ ἀρχὰς ἀνικνούς ἐντελῶς νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἐπαναφέρωσι τὴν τάξιν. Εὐρισκόμεθα τόσον μακρὰν τῶν μερῶν εἰς ἃ διαδραματίζονται τὰ διὰ τῶν τηλεγραφημάτων διαλαλούμενα γεγονότα, ὥστε ἀποβαίνει ἡμῖν ἀδύνατον νὰ ἐξακριβώσωμεν εἰς τὰ πλείστα τὸ ποτὸν τῆς ἀληθείας. Εἰς ἐκεῖνα ὅμως τὰ γεγονότα εἰς ἃ διατελοῦμεν καλῶς πληροφορημένοι παρατηροῦμεν ἐντελῶς πολλάκις μεταβεβλημένην τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Ὡστε μικρὰν ἐπιτρέπεται εἰς ἡμῖς νὰ παρέχωμεν πίστιν εἰς τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐφημερίδων ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἐπικυρῶνται δι' ἄλλων ἐπισήμου πηγῆς. Οὐχ' ἥττον, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ γεγονότα διαβάζονται εἰς ἡμᾶς ἡλλοιωμένα καὶ παραμεινόμενα, ὃ ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἰς τὰς μνημονευθείσας ἐπαρχίας ἡ τάξις διεσαλεύθη πρὸ πολλοῦ καὶ καθ' ἑκάστην καθίσταται κινδυνωδεστέρη, τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων ἐξάπτονται, οἱ πολιτικοὶ ἀνταγωνισμοὶ κινῶσι πάντα λίθον ὅπως δημιουργήσωσι νέα ζητήματα καὶ παρασκευάσωσι τὸ ἔδαφος διὰ τὴν μέλλουσιν ἐκρηξίν. Οἱ «Καιροὶ» τὸν Λοιδίου θεωροῦσιν ἐπισημὴν τὴν κατάστασιν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἰδίᾳ δὲ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Μακεδονίας, ἐφ' ἧς ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν Δυνάμεων.

«Ὁ Σουλτάνος (γράφει ἡ ἰδίᾳ ἐφημερίς) λαμβάνων αὐστηρὰ μέτρα θὰ δυνήθῃ νὰ περιστείλῃ τὰς ἐξεγέρσεις καὶ νὰ ἐντοπίσῃ ταύτας καὶ ὅτι ὁ πεπολιτισμένος κόσμος θὰ μάθῃ μετὰ χαρᾶς ὅτι αἱ ταραχαὶ αὗται δὲν δύνανται νὰ ἐξωθήσῃ τὴν Εὐρώπην εἰς γενικὴν σύρραξιν. Ἡ Αὐστρορωσικὴ συμφωνία ἀποβλέπει νὰ ἀποθαρρύνῃ τὰς τάσεις τῶν μικρῶν Κρατῶν, ἵνα ἐπαφελθῶσι τῶν ἐξεγέρσεων. Οὐδὲ ἡ Βουλγαρία, οὐδὲ ἡ Σερβία θὰ ἀποτολμήσωσι νὰ ἐνθαρρύνουν τοιαῦτα κινήματα». Τοιαύτη εἶνε ἡ γνώμη τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος. Ἐπόμενον δὲ εἶνε αἱ Δυνάμεις νὰ ἐπιζητῶσι τὴν καταστολὴν τῶν παρατηρουμένων ἐν Ἀλβανίᾳ Μακεδονίᾳ κτλ. ἐξεγέρσεων χάριν τῶν ἰδίων αὐτῶν βλέ-

ψων, ἀλλὰ ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις κατάστασις ἐπὶ τὰ χεῖρω ὁσημέραι τρεπομένη θὰ ἐξαναγκάσῃ τὰς Δυνάμεις νὰ στρέψωσι ἀκούσιαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν πρὸς ἐκεῖ. Συμβαδίζου δὲ αὕτη πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς λοιπῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ ἐν Κων) τόλει ἐπικρατῶν πανικός, αἱ καθ' ἑκάστην ἐνεργοῦμεναι συλλήψεις καὶ αἱ καταδικαὶ στραταρχῶν καὶ πασσάδων ὧν τὰ ὀνόματα φέρονται μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὰ χεῖλη τῶν μουσουλμάνων εἶνε γεγονότα τὰ ὁποῖα μεταβάλλουσιν ἐντελῶς τὴν πορείαν τῶν τουρκικῶν πραγμάτων, αὐξανουσι δὲ καταπληκτικῶς τοὺς πολεμικοὺς τοῦ ἐπικρατοῦντος νῦν ἐν Τουρκίᾳ διοικητικοῦ συστήματος. Ἄλλοτε τὴν βελτίωσιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐπέδιδον οἱ καταπιεζόμενοι χριστιανοὶ οἱ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ζυγῶν διατελοῦντες. Νῦν τὴν πρωτοβουλίαν ἔχουσιν αὐτοὶ οἱ Ὀθωμανοὶ αὐτοὶ ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἀλλαγῆς συστήματος, οἱ δὲ χριστιανοὶ μένουσιν ἀμέτοχοι εἰς τὴν διεξαγομένην διαπάλιν, ἄχρις ὅτου ἀποφασισθῇ τίς θὰ κατισχύσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῆς προόδου. Ἡ καταδικὴ τῶν ἐπισήμων Τούρκων οὐδόλως ἐμείωσεν ἐν Κων) τόλει τὸν ζήλον καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν ὁπαδῶν τῆς μεταβολῆς τοῦ διοικητικοῦ συστήματος. Ἀντὶ αὐτῆς νὰ σβῇ τὴν πυρὰν τοῦναντίον τρεφομένη ταύτην καὶ αἱ φλόγες καθίστανται ἀπειλητικώτεραι. Τοῦτου ἕνεκα φαίνεται, ὁ Σουλτάνος, φοβούμενος ὅτι τὰ κινήματα τῶν νεοτούρκων ὑπεθλῶνται καὶ ὑπὸ τινος τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἐξουσιοδότησε τὸν μέγαν Βεζύρην νὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς πρεσβευτὰς ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐνεκρίθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς διοικήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἀλβανίας. Ἀναντιρρήτως αἱ τοιαῦται τοῦ Βεζύρου δηλώσεις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωσι σοβαρὸν χαρακτήρα, καθότι εἶνε πρὸ πολλοῦ γνωστὸν ὅτι μόλις περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς διοικήσεως εἰς τὸ ν τ ο υ λ ἄ π ι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ὡς ἐλησημονήθη καὶ τὸ δημοσιευθὲν σχέδιον τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ μεταρρυθμίσεων. Ἡμεῖς ὀφείλομεν μετὰ προσοχῆς νὰ παρακολουθῶμεν τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Ἀφοῦ δὲ δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν νὰ ἐπιφέρωμεν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἡπείρῳ, Ἀλβανίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν, ὧς τρίβωμεν τὰς χεῖρας καὶ ὧς μάνωμεν ἀπαθείς εἰς τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα. Πάντως θὰ προκύβῃ καλόν τι καὶ θὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῆς ἀθλίας καὶ ἐλευθερίας ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν διοικήσεως, τῆς πηγῆς ταύτης παντὸς κακοῦ. Ἐκ τινος τοιαύτης μεταβολῆς θὰ ἀναπνεύσῃ καὶ ἡ Ἡπείρος καὶ θὰ ἀνακουρισθῇ ἀπὸ τὸν βαρύνοντα ἐπ' αὐτῆς ζυγόν.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθ' ὅλην τὴν Ἡπείρον ἡ ὁρμήτης τοῦ χειμῶνος ἤρξησεν εἰς πολλὰ μέρη κατέπεσε χιὼν καὶ βροχὴ ἄφθονος.

Οὐδὲν ἕτερον ἄξιον λόγου συνέβη.

ΑΙ ΙΔΕΑΙ

(Συνέχεια)

Ἐτχηματίσθη λοιπὸν καὶ ἡδραϊώθη ἡ ἰδέα ὅτι ἐπρεπε νὰ ἀνακτῇ τὸν πάλιν ὅσα εἶχον διαρπαγῇ ἀπὸ τοὺς Τούρκους· ὅτε δὲ ἡ ἰδέα αὕτη ὥρμασε πλέον ἤρχισαν ἀμέτῳ αἱ ἀποφάσεις πρὸς ἐνέργειαν, πρὸς δρᾶσιν, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

Εἶνε ἀληθές ὅτι τὸ ἔργον ἐφαίνετο ἀκκτόρωτον πρὸ τοῦ μεγάλου καὶ ἀκμαϊοτάτου ὄγκου, τὸν ὁποῖον παρουσίαζε τότε τὸ τουρκικὸν κράτος· ἦτο ἐποχὴ, καθ' ἣν τὰ πάντα ἦσαν σιωπηλά, διότι τᾶσκιαζεν ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά· αὕτη αὕτη ἡ Εὐρώπη μετὰ δέους καὶ φρίκης ἠτένιζε πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, εἰς ἣν ἐκρίνετο ἡ τύχη καὶ ἡ ζωὴ τῶν μυριάδων ὑπάρξεων· ἵνα λοιπὸν εἰς τοιαύτην περιστάσιν ἀποφασίσωσιν ἐξέγερσιν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι βεβαίως θὰ εἶχον ἀκράδαντον τὴν ἰδέαν καὶ σφυρήλατον τὸν χαρακτήρα· τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τοὺς ἀμειμήτους, τοὺς θεοὺς ἐκείνους τῷ ὄντι χαρακτηρᾶς ἐπιυξάνει τὸ ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἀδύνατοι, πτωχοὶ ρυγιάδες, στερούμενοι ὅλων τῶν μέσων, στερούμενοι χρημάτων, στερούμενοι συμμαχῶν, ὀπλῶν, πολεμοφοδίων, ἐν ᾧ τοῦναντίον ὅλα ταῦτα εἶχον ἐν ἀφθονίᾳ μεγάλη οἱ δεσπόται· αὐτοὶ ἔ· μόνον ὄπλον εἶχον, μίαν μόνον περηγορίαν, μίαν ἐλπίδα, ἓνα σύμμαχον, ἓνα προστάτην, μίαν ἀγκυρὰ σωτηρίας, τὴν ἰδέαν, τὴν ἰδέαν ὅτι ἐπρεπε νὰ ἀνακτῇ τὸν πάλιν ὅσα εἶχον διαρπαγῇ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὅτε δὲ ἡ ἰδέα αὕτη ὥρμασε πλέον ἤρχισαν ἀμέτῳ αἱ ἀποφάσεις πρὸς ἐνέργειαν, πρὸς δρᾶσιν, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

Καὶ ἐπικολούθησε τότε ἀγὼν δεινὸς τῆς ἰδέας καὶ τῆς τυραννίας, ἀγὼν, ὅστις ἐξέπληξε τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην καὶ θὰ ἐκπλήττῃ αὐτὴν ἐφ' ὅσον θὰ λάμπῃ ὁ ἥλιος καὶ ἐφ' ὅσον θὰ κινήται ἡ γῆ. Τὰ ὅρατα τῆς ἰδέας εἶνε ἀναρίθμητα, αἱ θυσίαι φρικώδεις, τρομακτικώταται, ἡ παράταξις τοῦ ἀγῶνος μεγάλη καὶ μεστὴ δυνάμιν καὶ στεναγμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀνέτειλαν ἡμέραι χαρᾶς, ἡμέραι, καθ' ὧς ἐμελλε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἰδέα καὶ οἱ γεωγραφικοὶ χάρται ἐνε-χάρησαν μετὰ ἀπουσίαν πεντακοσίων ἐτῶν ἐκ νέου ἑλληνικὸν κράτος ἢ ἐλευθερίαν ἐπάτησε πάλιν τὴν γενέτειραν γῶραν καὶ ἀνελθοῦσα ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνέκραξε μεγαλοφώνως πρὸς τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀνεγειράντων αὐτήν.

Τέκνα ἐνδόξου καὶ ὑψηλῆς ἰδέας, παῖδες τῆς σοφίας καὶ τοῦ μεγαλείου μὴ σταματήσατε, ὁ ἀγὼν δὲν ἐτελείωσεν, ἡ ἰδέα δὲν ἐξεπλήρῃθη, δὲν ἀπεκτῆσατε εἰμὴ ἐλάχιστον μέρος τῶν δικαιωμάτων σας· τὸ μέγα μέρος τὸ κατέχει ἡ κόμη ἡ αἰμιόβροτος τίγρις καὶ ἐκμύζα τὴν δυνάμιν σου, ἐγὼ δὲ δὲν δύναμαι νὰ ἐπισκίψω καὶ χαί-

ρετήσω όλην τήν πατρίδα μου, ή μολύνει ή βάρβαρος νόσος γρηγορείτε, έμεντε και έγω έσονται μεθ' ήμων, τό άρχαιον μεγαλειον θαλει λάμβανει πάλιν και ή αύτή ούγλη θά φωτίξη τά έλευθήρια ήμων πρόσωπα και τήν θέαν ιδέαν.

Ταύτα είπούσα ή θεά απέπτη της Άκροπόλεως, οί δέ παίδες τών μαρθανομέχων διετήρησαν έπ' άρκετά έτη έναυλον τήν προτροπήν της θιάς· άλλ' όλίγον κατ' όλίγον οί λόγοι εύτοί ήρχισαν νά φύχωνται και νά χάνωσι τήν θερμότην των, ήδη δέ ούδεις σχεδόν αισθάνεται τήν ζέσιν εκείνην νά μάχεται ύπέρ της ιδέας· πάντες σήμερον επέστρεψιν εκείθεν τό πρόσωπον και άσμενοι ρίπτουσι τό βλέμμα αυτών τό λάγνον πρός τήν έμμερίαν και τρυφήν, πάντες άπεμκρύθησαν από τά ήδη τών προγόνων τά άγνά και σωτήρια εκείνα ήδη τά όποία έθρεψεν και έμεγαλώσαν τήν μεγαλουργήσαν εκείνην ιδέαν, απώλεσαν τά άρχαία αισθήματα και τούς άρχαίους πόθους και μανιώδεις επάρεψαν προς τήν άπόλαυσιν.

Όλίγος όμως χρόνος εις τήν άπόλαυσιν ήρκεσε νά αποβάλη εξ αυτών και τήν δύναμιν και τήν ρώμην, έπεφυλισμένοι δέ νυν και έννευροισμένοι προεβλήθησαν προς άλλα νεαρά έθνη, τά όποία μέ άμκαίαν ρώμην έρρίθησαν εις τήν δράσιν τήν πρόδον αυτών εινε άνίκανος νά αναχαϊτισθούν, άρκούνται δέ μόνοι εις εκάστην αυτών επιτυχίαν νά εκπέμπωσιν από τήν όδόν Σταδίου άράς και βλασημίας· μέ ταιούτια φιλοφρονήματα όμως δέν εινε δυνατόν νά ποτήται ό νεαρός έχθρός, άλλα βαίνει δρών και κατακτά καθ' εκάστην νέον έδαφος, και εινε φύβος δυστυχώς μή ιδωμεν αυτους πηλτώντας έλευθερίας επί τών όρών· θά άφωτισθώι τότε βεβαίως τά τέκνα της άκρίσιας και της άπωλείας, θά σπεύσωσι ν' άμυνθώιν ύπέρ της κινδυνεύουσας έλευθερίας των, άλλα τότε θά εινε πλέον άργά, θά εινε ματαία ή έλπίς και ό ζήλος, και θά φριξώι τότε τά όστά των άγωνιστών, θά φριξώι τά όστά των μαρτύρων, των άπείρων θυμάτων, τά όποία έλησμόνησαν παίδες άνάξιοι και εξευτελισμένοι.

Σκαπανεύς.

BIENNE, 6 Μαρτίου. — Έκ Κωνιπόλεως άγγέλεται, ότι κατά τήν τέλειον ν έδραμά 35 χιλιάδες Τούρκοι στρατεύεται διηυθύνθησαν προς τήν Μακεδονίαν και τήν Άλβανίαν. Ο Σουλτάνος άπέστειλε όδρα πλοίατα εις τούς διοικούντας τόν στρατόν.

ΛΟΝΑΙΝΟΝ, 6 Μαρτίου. — Έκ Κωνιπόλεως τηλεγραφούν, ότι ό Μ. Βεζύρης Σαΐε πασάς έδήλωσεν εις τούς πρεσβευτάς, ότι ή αναδιορίκωσις της διοικήσεως της Μακεδονίας και της Άλβανίας άπεφασίσθη υπό του ύπουργικού συμβουλίου και ένεκρίθη υπό του Σουλτάνου.

Οί «Τάξις» γράφουν, ότι ή έπιτροή της 'Ιταλίας εις τας άκτάς της 'Ηπείρου και Άλβανίας αυξάνει διηρκώς. Τό Ιταλικό έμπορίον ύπερτερεί του αύστρουγγικού. Υπάρχει πληθος 'Ιταλών έμπόρων έκαστος δέ θεωρείται άντιπρόσωπος έθνικής άποστολής. Καί ή Ιταλική δέ γλώσσα κατακτά όσημύροι μεζόν έδαφος. Η Αύστρια ταχέως θά καθέξη δειντερεύσαν θέσιν. Τό Μαυροβούνιον έργάζεται ύπέρ των Ιταλικών συμφερόντων ιδία εις τά διαμαρτυρήματα Βογιούσας και Σκόδρας. Οί Ιθαγενείς ιδία εις τήν 'Ηπειρον, προτιμούν τήν έλληνικήν κατάληψιν. Εις πόλιν Άνω Άλβανίας, όπου διαμένουν 'Ιταλοί εύάριθμοι, ή 'Ιταλία δέν δύναται νά βσιωσθί εις τας συμβαθείας της χώρας ταύτης. Εις τό έσωτερικόν της Άλβανίας ή κατάστασις ειναι δεινотάτη. Η επέμβασις της Εύρώπης κρίνεται άναγκαία τάχιστα, των τουρκικών άρχών άδυνατουσών νά προστατεύωσι τούς Χριστιανούς. Εις τό χωρίον Φιλιάτες της 'Ηπείρου οί Άλβανοί έφένυσαν τόν αστυνόμον και οι χωροφύλακες πιέζουσι τυραννίως τούς κατοίκους, φυλακίζοντας άδικώς, καταγγέλλοντες συμπετόχους όδην άλβανικού κινήματος. Λέγεται ότι οί έπιτεθέντες άπληθεύρωσαν τους φυλακισμένους. Οί κάτοικοι άνεγέρθησαν επανειλημμένως εις τόν Βαλχόν, ματαίως όμως, Αύτός δέ ό αστυνόμος άδιαφορεί.

Η έν Κωνιπόλει κατάστασις όσημύροι έπιδεινύνται, συγκινήσις δέ κρατεί τούς πάντας από της παρελθούσης Τρίτης, άφ' ής οί Νεότουρκοι εις τολμηροτάτην πρέσθσαν πρσίν, προκάλεσαν φρίκην και τρόμον έν τφ Γιλδίξ. Οί γνωτόν ό κατά τό πλείστον τας τελευταίας συλλήψεις διενεργήσας, έν αϊς και τήν του Φουάτ και Ναζ'ιμ πασά, εινε ο υίός του 'Ισμαήλ βέη, άρχιμνι:φύλακος του Σουλτάνου Φεχ'ιμ πασά, ό και άρχηγός της μυστικής άστυνομίας του Γιλδίξ. Οί Νεότουρκοι έκμανέντες, προσέβησαν τήν νυκτα της Τρίτης προς τήν Τετάρτην εις τήν πυρπόλησιν της οικίας του Φεχ'ιμ πασά διά πετρελαίου, τοποθετηθέντος δι' οργάνων των εντός της οικίας του πασά και άναφλεγέντος. Κατά τήν στιγμήν της αναφλέξεως ό άρχηγός των κατασκοπών του Γιλδίξ ήτήχαζεν, εξήλθε δέ ήμίγυμνος διά νά σωθί 'Ολόκληρος ή συνοικία του Νισάν Τάς, όπου εύρίσκεται ή οικία του Φεχ'ιμ πασά, άνεστώθη, οι δέ έν τφ Γιλδίξ, παρά τό όποιον κείται ή συνοικία αύτη, κατετρόμαξαν. Τό πυρ, πνέοντας σφοδρό άνέμου, μετά κόπου πολλού περιεστόλη και δέν έπεξετάθη εις τας προσκειμένες οικίας. Η έν της πυρπολήσεως ταύτης συγκινήσις εινε μεγάλη· ώς μέγας εινε ό τρόμος ό καταλαβών τόν Σουλτάνον, εύ ύπάρχει φόβος μή διαταραχώσι σοβαρώς οι διανοητικοί δυνάμεις.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Έν τφ Βουλή των Κοινοτήτων ό λόρδος Κρόμφορν ήρ'ήθη ν' άνακινούη τας άνταλλαγείσας συνεννόησεις μεταξύ του πρίγκηπος Γεωργίου, της Άγγλίας και των λοιπών προστατών Δυνάμεων της Κρήτης σχετιώς προς τήν διοίκησιν της νήσου. Έδήλωσεν έν τούτοις ότι εινε άκατάλληλος ή άποχώρησις των δι.θών στρατευμάτων έπειδή ή προσχώρησις των λοιπών Δυνάμεων επί του ζητήματος αυτού δέν φρίναται πιθανή.

— Η Α. Υ. ό 'Υπατος της Κρήτης Άρμοστής πρίγκηψ Γεώργιος περιδεύει ήδη άνά τήν μεγαλόνησον, τήν όποian διοικεί, αντιλαμβανόμενος έκ του σύννεγους της ές γένει αύτης κατάστασις. Ο Πρίγκηψ άναρχήτης ήδη εξ 'Ηρακλείου καί άφ'υ έστάθμευσεν εις Φαιστόν προς έπίσκεψιν των εκεί άρχαιοτήτων εισήλθεν εις τήν έποικίαν Άμριον, όπου διενεκτήρουν εις τήν Μονήν των Άσωμάτων. Ο πρίγκηψ Γεώργιος κατόνιν μετ'εθ εις Ρέθυμον καί ακολουθών τήν δια ζήρας πορείαν τού άνεγχομένου επανερχόμενος εις Χανία διά της επαρχίας Άποκωρίων, όπου και θά έπισκεφθί τόν Βίμον τόν φημισθέντα κατά τήν τελευταίαν επανάστασιν διά τήν πολιορκίαν του τουρκικού στρατού.

— Οί άρραβώνες του πρίγκηπος Μίρκου του Μαυροβούνιου μετά της θυγατρός του Σέρβου συνταγματάρχου Κωνσταντινίδης συγγενούς του βασιλέως Άλεξάνδρου έτελέσθησαν μεγαλοπρεπέστατα εις τήν Νίκαιαν της Γαλλίας, όπου διαμένουν οι γονείς της νυμφητής. Η τελευταίη ειναι εικογενειακόν χαρακτήρα. Ο Αύστριακός δούξ Γεώργιος του Λιχτενμπεργ, μετά τήν μηνστείν προσέβηεν εις τήν λίσχην της Μεσογείας, θαυμασίως άκεκοσμημένην, δείπνον, τό όποιον επηκολούθησε μέγας χορός, εις δν έλαβον μέρος εξέχοντα μέλη τών έν Νικαία παρυκίας των ξένων. Εις τήν Νικαίαν όσαύτως θά τελεσθώσι λίαν προσεχώς και οι γάμοι.

— Ο νέος ήγεμόν της Σίμκου, Μυρογένης βέης, εινε υίός του έπ' έσχτων άποθανόντος Μυρογένους πασά, άρχιάρτου του Σουλτάνου. Τυχών έξαιρετικώς άνατροφής και μορφώσεως εινε άριστα συγκροτημένος και πολύγλωσσος. Μελετών πάντοτε και διερχόμενος τας πλείστας ώρας του έν τφ σπουδαστηρίω του, έθωροθή τούτου ένεκα ώς άκινώχτης, άλλ' οί γνωρίζοντες αυτόν βεβαιούσι ότι εινε λαμπρός άνθρωπος υπό π'σαν έποψιν. Εί και άνίκη εις μιαν άπό τας μεγαλύτερας Φαναριωτικές οικογενείας δέν έχει τήν έπαρσιν εκείνην, ήν παρ'ατρεί τις παρά τισι των ήμετέρων, εύτε τήν επί σοφία όδην έπίδειξιν εκείνων. Άφελής και

μελίχλιος, εύγενής και άπλους τούς τόπους, εινε τύπος φαναριωτικής καλοκαγαθίας. Ελευμένης και τίμιος, ούδέποτε παρεξέβη περ' τήν έθαιοετικήν του μακαρίτου πατρός του σένιν, νά έπιστήτη παρ' άξίαν τήν κατάληψιν ελαττώσεως θέσεως. Εινε ήλικίας 50 περίπου έτών, μικρού άναστήματος, άλλα ζωής· και έχει πολύ όξείαν τήν αντίληψιν. Τούτοις εινε ό νέος ήγεμόν της Σίμκου, ό όποιος έλπίζεται ότι θά διοικήη τά της νήσου μεθ' όσης επιτηδείτητος και ίκανότητος διήνησε τά της τουρκικής πρεσβείας έν Ούασιγκτόν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Συμφώνως προς τήν ληφθείσαν άπόφασιν υπό της Βουλής, οι κύριοι βουλευται εκλήθησαν εις συνεδρίασιν τήν Δευτέραν άλλα δέν καταρωθή νά γείη ταιούτη έλλείψει άπαρτίας. Οι κυβερνητικοί βουλευται οι προσελθόντες εις τήν Βουλήν ήταν μόνοι 105 βραδύτερον δέ άπείκον και είς τας άλλας, οι κ. κ. Γαρουφαλιάς, Κατσάνος, Μεντιέλοπούλος και Χρητόπουλος. Χθές θά έγένετο άπαρτία και συνεδρίασις.

— Ελήφθησαν τηλεγραφήματα εις τό ύπουργόν των Έσωτερικών έκ των επαρχιών, τά όποία αναφέρουσι τας έπιβούσας ζημίας εις τά έν ώρμάνοις προϊόντα μας έκ του μεγάλου παγετού, όστις ένέσκηψε τελευταίως. Ο νομάρχης Πατρών βεβαίει τηλεγραφικώς, ότι έκ του τελευταίου παγετού, όστις κατήλθεν έν 'Ελλάδι εις 112 βαθμόν υπό τό μηρύν, επήλθον σημαντικά ζημία εις τας στοφισμοπείλους. Εί άλλου τηλεγραφούν, ότι παρ'εμιαί ζημία επήλθον και εις τας άμπελούς Ναυπλίου και Άργους, όπου και τά γεώμηλα, τά λαχανικά, αι άγκινόρας και τά καπνά έπαθον σημαντικά ζημία έκ του σφοδρού παγετού της 21 τέχ. μηνός. Ο Νομάρχης Εύβοίας τηλεγραφεί, ότι ή χιών εκάλυψε όχι μόνον τήν πόλιν της Χαλκίδος άλλα και τά περίξ, άνελθούσα εις ικανόν ύψος. Καθ' όλην τήν Θεσσαλίαν ό έπιστήψας χειμών εινε βαρύτατος. Τό φύκος όν κρίνεται ώφέλιμον εις τήν κτηνοτροφίαν και τή γεωργίαν, ιδίως έκ τήν έλαιοπαγαγωγών.

— Πρός τήν έπιτροπήν, τήν διενεργούσαν τούς έράνους διά τήν άνέγερσιν του άδριάντος του Κολοκοτρώνη εις τήν πρό των Άνακτόρων πλατείαν των Μουσών, άπεστάλη έκ Παρισίων έπιστολή του εκεί διαμέοντος καλλιτέχνη κ. Αλζάρου Σώμου, δι' ής εύτος συστή, όπως μετεθί περιεφραχθεί επί της κεφαλής τού άνεγερθησμένου άνδριάντος, καθ' όσον τό άγαλμα θ' άπολέση τήν καλλιτεχνικήν του αξίαν, ήτις έγκείται εις τας γραμμάς του μετώπου, τας όποιους θά έπισκιάση ή περιεφραχία.

— Κατά τόν λήξαντα μήνα Φεβρουάριον ύπεσπράχθησαν υπό των τελωνείων του Κράτους έκ της εισαγωγής δημητριακών καρπών δραχ. 555.259 και έν συνόλφ δρα. 2,458.256. Κατά δέ τόν αυτόν μήνα παρελθόντος έτους είχαν εισπραχθί εξ εισαγωγής δημητριακών καρπών 547.804 και έν συνόλφ δρα. 2,410.975. 'Ητοι προκύπτει επί πλέον διαφορά έκ δραχ. 37.279. — Η στρατιωτική έπιθεώρησις εξηκολούθησε καθ' όλην τήν έδραμά. Ο κ. Βάσος διεξήλθε πολλά έκ των στρατιωτ. καταστημάτων του άριθμού των όπολων εξαντλούμενου θέλει άρχισι τήν έπιθεώρησιν της φρουράς Άθηνών. — Ο έν Γαλαζίφ πρόξενος κ. Δ. Κυμπρίτης προήχθη εις τάς αξίας· πρόξενον ύπερεπών ευδοκίμως επί πολλά έτη έν τφ προκλήτφ ύπηρεσί. — Αύριον έν τφ αίθουσά της Μ. 'Εταιρίας θά δοθί ή πρώτη διλέξις έκ της σειράς των όπολων έτοιμεί ζει ό 'Ομιλος των Έκδερμών ύπέρ αγοράς πολυτίμου άνοθήματος δια τήν έκκλησίαν των 'Ιεροσολύμων. Τό άνάθημα τούτο θά παρ'αβώι μεθ' έαυτών όποι θά συμμετάσχωσι της μεγάλης εκδέρμης εις 'Ιεροσόλμα κατά τας ήμέρας του Πισχα. Τη της εκδέρμης ταύτης έπεμνήθηθ ό 'Ομιλος των Έκδερμών, έξασπρίλας τήν άνεσιν των προσκυνητών. Τό ταξίδιον θά διαρκέσθ 11 ήμέρας.

— Προχθές τό άπόγευμα έπισκέφθη τόν έν

τφ ή δ'φ Σταδίου εκτεθειμένον γίγαντα Ρουμάνο κ. Μαρίνον Γρατσάον ολόκληρος ή Β. Οικονεία και κατεμέτρησε τας ύπερφυσικάς διαστάσεις του σώματος του. Τό ύψος του γίγαντος εινε 2,36 μέτρο. — Κατά πληροφορίας προς τό ύπουργείον των Οικονομικών, ό έν τφ Δασολογική Σχολή της Σαξονίας σπουδάζων δαπάναις της Κυβερνήσεως κ. Ι. Κοκλήνης ήρ'εστεισε κατά τας άπολυτηρούς δέν εξετάσεις.

— Ο κ. Γ. Σάρρος, ύποπρόξενος έν Καβάλα, προήχθη εις πρόξενον Β' τάξεως έν Βερατίφ αντί του κ. Χριστόδ. Νεμικού, μετατεθέντος, εις Χίον. — Η έπιτροπή επί της διανομής των κτημάτων Σταφινού άπεφασισεν όπως λίαν προσεχώς μεταβώσιν επί τόπου τινά έκ μελών αυτών και άντιληφθώσιν εύτως έκ του σύνεγγους ζητήματα όν ή λύσις δέν εινε δυνατόν νά έπιτευχθί διά των ληφθεισών πληροφοριών των κ. κ. νεμάρχων. Η έπίσκεψις αύτη των μελών θά άγορασθέντα κτήματα του Σταφινού έκρίθη άναγκασιότατη, έπειδή δέ θά απαιτηθί ίκανός χρόνος άπεφασίσθη όπως ένοικιασθώσι και πάλιν δι' έν έτος τά κτήματα όν ή μέισωσις έληξεν.

— Έκ των έπισημων πινάκων, ές ύπέδχον εις τό ύπουργείον των Οικονομικών οι ταμίαι έφρίνωτο, ότι αι εισπράξεις του παρελθόντος μηνός 'Ιανουαρίου ε. ε. είχαν ουσίως έλαττωθί. Έν τούτοις ή μέισωσις αύτη δέν ήτο πραγματική, διά τόν λόγον ότι αι εισπράξεις των πλείστων ταμείων, ένεκα διαφόρων αίτιών, δέν είχαν καταβάλλει τά παρ' αυτών εισπραχθέντα ποσά έγκαιρως εις τά ταμεία.

— Προχθές εξετέθη εις δημόσιαν έγγραφην τό δάνειον του Σιδηροδρόμου Πειραιώς-Λαρίσης έκ λίρων στερλίων 880,000 ή φράγκων χρ. 22,000,000 ή μάρκων 17,000.600, έν Λονδίφ μεν παρά τφ κύκφ Χάμπερ και υίου, έν Φρανκφούτφ παρά τφ κύκφ φόν Έρλάνγκερ και έν 'Αθήναις παρά τφ 'Εθνική Τραπεζή. Καθ' όλην τήν προηγουμένην ήμέραν προσήλθον άρκετοί εις τήν 'Εθνική Τράπεζαν και ένεγράφησαν διά διαφορά ποσά. Πολλοί εξ αυτών ήσαν ξένοι, εις δέ 'Ελλην ένεγράφη διά τό ποσόν των 500 χιλιάδων φράγκων. Ως γνωστόν ή έγγραφη θά εξεκαλοηθή μέχρι σήμερον. Εινε βέβαιον ότι τό δάνειον θά καλυφθί πλέον ή άπαξ.

— Τηλεγράφημα έκ Παρισίων προς τόν κ. Γεωργιάδην άνήγγειλεν ότι κατά τήν προχθεσινήν συνέλευσιν των μετόχων της άνωμύμου έλληνικής του Σιδηροδρόμου Λαρίσης πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου αύτης έξελέγη ό κ. Μπορέ. Ο ύπουργός των Έσωτερικών ύπέβαλε προχθές εις τό Άνάκτορα προς ύπογραφην διάταγμα, δι' ού διορίζεται διευθυντής της ύπηρεσίας του έλέγχου επί της κατασκευής της σιδηροδρομικής γραμμής Πειραιώς-Συνόρων, ό έπιθεωρητής των δημόσιων έργων κ. Μαρκόπουλος και βεβηθί αύτού οι κ. κ. Άραβαντινός και Γεωργιάδης νεομνημονικοί. Η δικαιοδοσία των άνωτέρω θά περιορίζεται εις τούς έλεγχον τούτου θά γινόμενος έρασιών. Εκ τού έλέγχου τούτου θά εξαρτηθί έτερον σώμα, άποτελεσθησόμενον έκ μηχανικών και εργοδηγών, όν ή τοπιότησις και ή ύπηρεσία θά καθορισθί δι' έτέρου Β. Διατάγματος, εκδοθησόμενου λίαν προσεχώς.

— Κατόνιν προηγουμένης συνεννόησεως συνήλθον προχθές τήν επάραν έν τφ κύκφ του κ. Καραπάνου οι έπιφανείς της αντιπολιτεύσεως κ. κ. Δηλιγιάννης, Ράλλης, Δραγοίμης, Δελιγώργης και Λεβίδης, είντες συνσεκρήθησαν επί μακρόν επί της πολεμικής, τήν όποian πρέπει νά μετεθώ έν τφ Βουλή εναντίον της Κυβερνήσεως προς ματαίωσιν της έπιψηφίσεως του Προπολογισμού και νεοσχεσίον των άναγεγραμμένων έν τφ Ημερησίφ Διατάξει, τά όποία φρουούν, ότι εινε αντισυνταγματικά. Έμειναν δέ συμφωνοί οι αντιπολιτευόμενοι, όπως προκαλέσιν εύρείαν συζήτησιν επί διαφόρων έκκρεών επερωτήσεων, όν τών σκηνών της όδου Κοραή. 'Οσαύτως θά προκαλέσιν συζήτησιν και εις τά ζητήματα του στρατού, του ναυτικού, της Γεν. Διοικήσεως κλπ. Εις τήν χθεσινήν ήμερησίαν διάταξιν ήταν άναγεγραμμένα 79

έν δ'φ νεοσχεδία. Πρώτον νεοσχεδίον εις γ' άνάγνωσιν ήτο τό της άνεγέρσεως τελωνιακού καταστήματος έν Σύρφ, κατόνιν δέ περί των έμπορικών σχολών και ακολουθούν άλλα νεομσχεδία περί πιστώσεων.

— Τη πρωτεβουλία του Μακεδονικού Τμήματος της 'Εταιρίας ό «Έλληνομύς» τελείται τήν προσεχή Κυριακήν, τήν 10ην π. μ., μεγαλοπρεπώς μεμψουσιν έν τφ μητροπολιτώ νωφ ύπέρ άναπαύσεως της ψυχής των δολοφονηθέντων έν Μακεδονία κατά τα δύο τελευταία έτη όμογών υπό Βουλγάρων κακούργων. Του μ ημοσύνου θέλει χοροστατήσει ό π'ών μητροπολίτης Πρεβέζης κ. Γαβριήλ, όστις θέλει εκφωνήσι και λόγον.

— Προχθές κατήλθεν εις τόν Πειραιά ή Α. Μ. ή Βασίλισσα και έπισκέφθη τό έν τφ λιμένι όρμον των ρωσικών πολεμικών (Τάρετς), ένθα παρέμεινε επί διαωρ περίπτω. — Τήν προσεχή Κυριακήν άποπέει έκ Πειραιώς ή β. 9 ελομηγός «Άμφιτρίτη», κατευθυνομένη εις Κω.)πολιν, όπως παραλάβη τήν Βασιλοπούδα Μεγάλην Δούκισσαν Μαρίαν, έρχομένην εις 'Αθήνας.

— Ο φιλολογικός σύλλογος «Παρνασσός» προκήρσσει συμφώνως τη άποφάσει του Τμήματος των Καλών Τεχνών διαγωνισμόν προς συγγραφήν μ'οπαρκτων κομψών έμμέτρων ή πεζών υπό τούς εξής όρους: α') Τό θέμα της κομψώις άφίεται εις τήν έκλογήν του συγγραφέως. β') Τα χειρόγραφα τελείως ευνάγνωστά εισί δεκτά μέχρι της 3 'Απριλίου ε. ε. (6 μ. μ.). θά ποστέλλωνται δέ προς τόν πρόδρον του Συλλόγου. γ') Έκ των ύποβληθησόμενων κομψών θέλει βραβευθί μία, εις ή άπονιμηθήσεται γράς δραχμών διακοσίων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Άφίκετο εξ Αρτης ό κ. Πέτρος Σπήλιος.

Άφίκετο έκ Βουλσας τού Ζιγορίου και άνεχώρησεν εις Κάρρον ό φαρμακοποιός κ. Στ. Δ. Χαρισιάδης.

Άφίκετο έκ Χαρτοφύ και άνεχώρησεν εις Σίλτες της Κονιτής οι κ. Νικόλαος Βαδίας και 'Απόστολος Κωπαρίτης και εις Κεράσσοβ ό κ. Χαρίσης Γεωργίου.

— Διατρίβας ένταύθα επί τινος ήμέρας άναχωρεί επανερχόμενος εις Χατούδι όπου έμπορεύεται μετά τό άδελφού αυτού Δημητρίου ό κ. Νικόλαος Προφύρης.

Άφίκετο έκ Σιέβας ό κ. Γεώργιος Ζυδής και άνεχώρησε διά Βίταν.

— Άνεχώρησε διά Κάτω Σουδενά ό κ. Γεώργιος Κοσίβας φοιτητής της σχολίας.

Άφίκετο έκ Σιέβας ό κ. Δημ. Τσάντης και άνεχώρησε διά Μονοδένδριον.

— Εις τό έν Πειραιή τμήμα του «Έλληνομύου» τόν λόγον είχε τήν παρελθούσαν Κυριακήν ό χαλκέντερος γέρον και σεβαστός φίλος κ. 'Αθανάσιος Πετρίδης, ό άόκνος πάντοτε εργαζόμενος και αγρολόμενος εις τό «Ήπειρωτικό» και τό έν γένει έθνικά ζητήματα τε τό ήπειρωτικό των έτών ύπερ φέμεθ' όλον τό βάρος του χερμάνος του Εύαγγελίου ρει. Έπρόκειτο περί της μεταρρύθμισις τφ Εύαγγελίου υπό θρησκευτικήν, φιλοσοφικήν και πολιτικήν έποψιν. Τό πικρόν άκαρπώιον επί μιας και πλέον ώραν άπλησώς άπερρόχησε τούς σοφούς λόγους του κ. Πετρίδου πραγματευθέντος συντόμως και εύληπως τό θέμα υπό πάσης αύτού τας έποψις. Έπέρασσε δέ τήν έκκλησίαν αύτον έν μισφ των χειροκροτημάτων των έκ Πειραιώς και εξ Άθηνών συρρευσάντων άκροατών.

— Εις Χατούδι, Σαυδών καλ' άφ' ής έποχής ύψώθη ή Άγγλική σημαία και ήνεώθη ή όδός εις τό εύρωπαϊκόν έμπορίον, εγκατεστάθ και μικρά 'Ηπειρωτική παροικία ήτις διακινούμενη πάντοτε διά τήν φιλοπονίαν αύτης προκλήσι και βάλει εις πρόδον μεταξύ δέ των καλώς άποκατασταθέντων εις Χατούδι καταλίγεσαι και ό έν Κορινθίαν της καλς πατριώτης κ. Χρήστος Πάλας διακρίνομενος ότι τά πατριωτικά κ. κ. ήτοι τας άποκαταστάσεις των πατριωτικών αύτου αισθήματα και τήν πρόθυμον ήθικην και υλικήν ύποστήρηξιν τήν όποian παρείχε και άπαντας έν γένει ύπέρ της επανέστασις 'Ηπείρου. Έπειδή δέ τούτοις έκεί μεταβιβάσαντο 'Ηπειρώας. Έπειδή δέ τούτοις αίσθήματα και τούτοις χαρακτήρες σπαλνός άπαντώντας θεωρούμεν καθήκον νά διεκρινώμεν προς τόν καλόν τούτον πατριώτην τάς εύχάριστας και τήν εύγνωμοσύνην πολλών 'Ηπειρωτών.

Κύριε διευθυντά της «Φωνής της 'Ηπείρου».

Ήθέλαμεν θεωρήσει ως μεγίστην παράλειψιν άν δέν έσπουδασεν και διά τού ύμετέρου άσπιδίου φύλλου, του 'Ηπειρωτικού τούτου πνευματικού συνδαιμόνου, έκπράσσωμεν τάς άπειρους μας εύχαριστίας προς νά έκπράσσωμεν τάς άπειρους μας εύχαριστίας προς τόν διευθυντά των έν Πειραιή 'Ηπειρωτικού ένδοχού «της Ρωσσίας» κ. κ. Μ. Πανταζήν και τ. Κό-

νιστην διά τας εξαιρετους περιποιήσεις των, τας άφιλοκερείς των εύκολίας, και έν γένει διά τήν μεγίστην προθυμίαν, τήν όποian έδείξαν εις τήν άποπεράτωσιν των ύποθέσεων μας και τήν μέριμναν. όπως καταστήσας τήν διαμονήν μας εις τό ξενοδοχείον άληθώς οικογενειακήν. Δι' ό και συνιστάμεν θερμώς εις τούς έκ Πειραιώς διακομένους πατριώτας μας νά μή λησμονώσι τό ξενοδοχίον της «Ρωσσίας» και δέν θά μετανοήσωσιν.

Διατελούμεν μετά της ίδιας όψης προς ύμας ύπολήψως. Οί 'Ηπειρώται Μ. Οικονομίδης, Σαφ. Γκι-κας, Π. Δημητριάδης, Θ. Πρωτόης, Γ. Χριστοδούλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ 4 ο ρ ΤΟΥ 1902

Δάνειον των έλλην. σιδηροδρόμων.

Κεφάλαιοι και τόκοι πληρωτέα εις χρυσόν.

Δυνάμει του νόμου Β'Υ'ΝΔ (ήρθ. 2755) της 8 'Απριλίου π. έ. 1900 του κυρούτος τήν σύμβασιν της 9)22 Μαρτίου 1900 διά τήν κατασκευήν και εκμετάλλευσιν σιδηροδρόμου εύρείας προχθίας 1 μ. 44 από Πειραιώς εις Δεμερλή (348 χιλ.) ή ελληνική Κυβέρνησις συμμολογει δάνειον υπό τόν τίτλον «Δάνειον των 'Ελληνικών Σιδηροδρόμων». Τό άναμοστικόν κεφάλαιον του δανείου όρίζεται εις φρ. 43.750.000 ή λίρ. στερ. 1,750,000 ή μάρκα 35.000.000 τό δέ πρίδιν αύτού κατατεθησόμενον παρά τη 'Εθ'ική Τραπεζή της Ελλάδος θέλει χρησιμεύση άποκλειστικώς διά τας πληρωμές των εκτελεσθησόμενων έργων και τας προμηθείας του υλικού (άρθρ. 44 της συμβάσεως).

Τό δάνειον τίθεται υπό τών άμεσων έλεγchon της Διανοής Οικονομικής Έπιτροπής, ήτις έξουσιοδοτηθείσα προς τούτο υπό τών εξ Δυνάμεων θέλει μεσοαθήσει εις τήν ύπηρεσίαν των όμολογιών, και εις τόν έλεγchon των καταβολών υπό τόν αυτόν τίτλον και κατά τόν αυτόν τρόπον, ως και διά τ' άλλα ελληνικά δάνεια, ζήνα έταθησαν υπό τόν έλεγchon αύτης (δρα παράρτημα Α).

Τά δικαιώματα των κατόχων των όμολογιών επί των παραγορθησών έγγυήσεων έν ουδεμιά περιπτώσει δύναται νά άμφισβητηθώσιν ούτε υπό της ελληνικής Κυβερνήσεως ούτε υπό άλλου τινός, ειαδήποτε και άν ή τύχη της κατασκευής και της εκμεταλλεύσεως των έν λόγω γραμμών (άρθρ. 47 της συμβάσεως).

Οί κ. κ. G. J. HAMBRO και SON, 70 Old Broad Str., έν Λονδίφ.

Οί κ. κ. VON ERLANGEN και SOFHNE έν Φρανκφούρτφ εί. Μ.

Κοί ή Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.

Θέτουμεν εις δημοσίαν έγγραφην

Λίρ. Στερλ. 880.000 ή φρ. 22.000.000 ή Μάρκα 11.000.600.

λ. στ. 20 και λ. στ. 100

Εις τίτλους των φρ. 500 και φρ. 2.500

μαρ. 400 και μαρ. 2.000

Τό υπόλοιπον του δανείου δέν θέλει εκδοθί πρό του 1903.

Ο έτήσιος τόκος 4 ο ρ εινε πληρωτέος εις χρυσόν και κ'ό έξαμηνίαν τήν 1 'Ιανουαρίου και τήν 1 'Ιουλίου έκαστου έτους ε. κ.

Ε. Λονδίφ, έν Βερολίφ, έν Φρανκφούρτφ εί. Μ., έν Παρισίοις και έν 'Αθήναις.

Τα έξαμηνιαία τοκομεία των φρ. 20 Σ. (ή φρ. 500 ή μ. 400) όμολογιών έσονται 8 σελ. χιλίων ή 10 φρ. ή 8 μαρκων ηδ'εξαμηνίαν άναλόγως επί των τίτλων μελίζονς ποσού.

Τά προσωρινά άποδεικτικά θά φέρωσι τοκομείριον δύο μηνών, πληρωτέον τήν 1 'Ιουλίου 1902 ε. κ.

Τό πρώτον τοκομείριον προσρητημένο εις τούς όριστικούς τίτλους πληρωθήσεται τήν 1 'Ιανουαρίου 1903 ε. κ.

Αί όμολογίαι εκδοθήσονται εντός προθεσμίας 98 έτών, έν τώ άνωτέρω μνησθείσι τόποις ή εκδοθήσονται αυτών θύλι γίνη εις τό άρτιον και εις χρυσόν δι' έξαμηνίαν πληρωτέων ή δι' έξαμηνίαν έν ή τιμή των όμολογιών εινε κατωτέρα του άρτίου. Η ελληνική Κυβέρνησις έπιφυλάσσεται εναντί του δικαιώμα νά εκσφίγη κατά πάσαν έποχήν εις τό άρτιον και εις χρυσόν τάς εκδοθείσας όμολογίας είδοποιούσα περί τούτου

τούς κατόχους πρὸ ἐξ μηνῶν.

Αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι ὡς καὶ τὰ μὴ πληρωθέντα λήξαντα τοκομερίδια παραγράφονται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ὁρισμένης διὰ τὴν πληρωμὴν χρονολογίας.

Οἱ τίτλοι συνταχθῆσονται Ἑλληνιστί, Ἀγγλιστί καὶ Γαλλιστί.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως ὀρίζεται εἰς 83 1)2 τοῖς ἑκατὸν καὶ πληρωθήσεται :

Κατὰ τὴν ἐγγραφήν	5	τοῖς ο)
Κατὰ τὴν κατανομήν	13 1)2	»
Τὴν 15 Ἀπριλίου 1902 ἔ. ν.	30	»
Τὴν 15 Μαΐου 1902 ἔ. ν.	35	»
Σύνολον	83 1)2	»

Οἱ ἐγγραφόμενοι δικαιούνται κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν νὰ προκαταβάλωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ὀφειλόμενας δόσεις λογιζομένου ὑπὲρ αὐτῶν τόκου προεξοφλήσεως πρὸς 3 ο) κατ' ἔτος.]

1. — Αἱ ὁμολογίαι ἀποτελοῦσιν ἄμεσον χρέος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

2. — Τὸ δάνειον τίθεται ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἐλεγχον τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς νομίμως ἐξουσιοδοτηθείσης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐξ Δυνάμεων.

3. — Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὁμολογιῶν, ἥτοι ὁ τόκος καὶ τὸ χρεωλύσιον, ἐξασφαλίζεται προνομιακῶς διὰ τῶν πλεονασμάτων τῶν ἐκχωρηθεισῶν προσόδων εἰς τὴν Διεθνή Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν. Τὰ πλεονάσματα ταῦτα ἀνῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1901 εἰς 15,317,581,89 δραχ. μὴ περιλαμβανομένων ἐν τῷ ποσῷ τούτῳ τῶν 2,441,212 20 δραχμῶν προερχομένων ἐκ τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καπιτοῦ ἐπίσης ὑπεγγύου προσθέτως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πικρόντος δανείου (ὅρα παράρτημα Δ'), ἥτοι τὸ σύνολον τῶν πλεονασμά-

των ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 17,758,794,09.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὅλου δανείου (Λ Σ. 1,750 χιλ. ἢ φρ. 43,750,000) ἀνερχομένη εἰς φρ. 1,800,000 εἰς χρυσὸν ἢ Λ. Σ. 72,000 ἤρπεν ἀπαιτῆσαι ποσὸν 3,001,914 δραχ. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὁρου τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος τοῦ κανονισθέντος ὑπὸ τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ 1901, ἥτοι φρ. 100=166 (773).

4. — Ἡ ἐτήσια ὑπηρεσία τῶν συμπληρωματικῶν δανείων, ἣν ἤθελεν ἀπαιτῆσαι ἡ πραγματοποιήσις τῶν προβλεπομένων παραχωρήσεων νέων γραμμῶν κατὰ τὸ παράρτημα Γ' δανείων, ὧν τὸ σύνολον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τῶν Λ. Σ. 500,000 ἢ φρ. 12,500 000. Θάλει ἀπαιτῆσαι κατ' ἀνώτατον Λ. Σ. 20,560 ἢ φρ. 514,000 εἰς χρυσὸν ἢ φρ. 857,213,22.

Ὅθεν τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἡδύνατο ν' ἀνέλθῃ βραδύτερον ἢ ὀλικὴ ὑπηρεσία τοῦ ὅλου δανείου ἤθελεν ἀποβῇ Λ. Σ. 62,560 ἢ φρ. 2,314,000 ἢ δραχ. 3 859,127,22. ἐν ᾧ τὰ πλεονάσματα τῶν ὑπεγγύων εἰς τὴν Διεθ. Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν προσόδων τῇ προσθήκῃ τοῦ ἐπὶ τοῦ καπιτοῦ προσθέτου φόρου ἀνῆλθον ὡς ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω κατὰ τὸ 1901 εἰς δραχ. 17,758,749,09, παρουσιάζοντα οὕτω περιθώριον 14,000,000 φρ. περίπου.

5. — Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁσφαλειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξασφαλίζονται διὰ πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν 348 χιλιμέτρων τοῦ Σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Διμερῆ καὶ ἐπὶ τῶν ἐνέσχομένων προεκτάσει τῶν μνημονευμένων ἐν παραρτήματι Γ'. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι αἱ ἐκδοθησόμεναι ὁμολογίαι διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν προ-

εκτάσεων τούτων ἤθελεν ἀπολαμβάνει τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ παρόντος δανείου. ("Ὁρα παραρτήματα Β. καὶ Γ."). Ἐπὶ πλέον αἱ ὁμολογίαι κέκηνται προνόμιον ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ Κράτος ἀνήκοντος μεριδίου τῶν καθιερῶν εἰσπραξέων τοῦ Σιδηροδρόμου (ἄρθρ. 28 καὶ 32 τῆς συμβάσεως).

6). Τὰ συμπληρωτικὰ δάνεια τ' ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀνωτέρω μνημονευμένας ἐν παραρτήματι Γ' γραμμὰς ὑπαχθῆσονται ἐπίσης εἰς τὸν ἄμεσον ἐλεγχον τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐγγραφή ἄρχεται τὴν 5)18 Μαρτίου 1902 καὶ λέγει τὴν 8)21 Μαρτίου 1902.

Ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὁμολογιῶν ἐν τῷ ἐπισήμῳ δελτίῳ θέλει ζητηθῇ ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰς ἐκδιδόμενας ὁμολογίας δέον ν' ἀπειθύνωνται ἐν Ἀθήναις πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ καταβλητέου κατὰ τὴν ἐγγραφήν ποσοῦ διὰ τὸ σύνολον τῆς ἐγγραφῆς. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει κατὰ τὴν κατανομήν δὲν ἤθελεν ἀπαιτηθῇ ὁλόκληρον τὸ καταβληθέν ποσὸν πρὸς κάλυψιν τῆς δευτέρας δόσεως, τὸ περισσεύμα ἐπιστραφῆσεται.

Προσωρινὰ πιστοποιητικὰ εἰς τὸν κερμιστὴν θέλουσι παραδοθῇ τοῖς ἐγγραφομένοις, ταῦτα δὲ ἀνταλλαγήντονται διὰ τῶν ὀριστικῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν, ἅμα ὡς παρασκευασθῶσιν. Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς μιᾶς τῶν ἐπομένων δόσεων, αἱ προηγούμεναι δόσεις ὑπόκεινται εἰς ἐπίσχεσιν.

MIX. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτσης τῆς Ἡπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 4.

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἀλεξίου Π. Κουτσαλέξη

(Ἰδε συνέχεις εἰς τὸ προηγούμενον φύλ.)

Μεταξὺ τῶν γραμμάτων αὐτῶν ἦσαν καὶ μερικὰ τῆς Κυρᾶς Φροσύνης. Τὰ γράμματά της δὲν ἦσαν ἐρωτικά. Περιεῖχον ὕβρεις κατὰ τοῦ Ἀλῆ, ὃν ἀπεκάλει τύραννον βδελυρόν, καὶ τοῦ ὁποῦ ... τὰ γένεια ... Ὁ διπλωμάτης θεὸς μου λέγει ὅτι παρόμοια χαρτία πρέπει νὰ μὴ ὑπάρχουν ... Ὅχι, ἀπαντᾷ ὁ ἔμπορος ὁ καταδείξας τὴν θέσιν, ὅπου εὐρέθησαν τὰ γράμματα· ἂν τὸ μάθῃ ὁ Ἀλῆ πασᾶς, δὲν ἔχω ὄρεξιν νὰ χάσω τὸ κεφάλι μου. Βεβαίως αὐτὸς ἦτο ὁ μυστικὸς κατάσκοπος τοῦ Ἀλῆ· ὅθιν εἶπετο νὰ μείνουν τὰ γράμματα εἰς τὴν θέσιν τῶν. Ὁ μακαρίτης θεὸς μου ἀπέφυγε νὰ μοι εἴπῃ τῷ ἔμπορῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα, διὰ νὰ μὴ δυσφημισθῇ ὄνομα οἰκογενείας τότε ζώσης.

Ἐπέστρεψεν ὁ Ἀλῆς ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν, ἡ δὲ πρώτη φροντίς του ἦτο νὰ μάθῃ τὰ τῆς καταγραφῆς τῶν πραγμάτων τοῦ μακαρίτου Κυρίτη. Γονατιστὸς ἐνώπιόν του ὁ προεστὴς Σταῦρος Ἰωάννου ἢ Τζαπαλόμος ἔτρεμεν.

«Ὁρᾷ Σταῦρος, τοῦ λέγει· τί ἔκαμες διὰ τὰ πράγματα τοῦ Κυρίτη;»

«Τὰ πράγματα κατεγράφησαν καὶ ἐβουλώθησαν (ἐσφραγίσθησαν), τοῦ ἀπαντᾷ, ὑψηλότατε βεζίρ ἐφέντη μας».

«Ὁρᾷ Σταῦρος, ἔμαθα ὅτι ἔχει καὶ ἓνα καλὸ καὶ εὐμορφὸ κασελάκι, ποῦ νὰ μοῦ τὸ φέρῃς; τὸ θέλω». Οὕτω διέταττεν ὁ Ἀλῆς.

«Ἀμέτως, ὑψηλότατε (ἀπαντᾷ ὁ Σταῦρος), φθάνει τὸ κομωτήριο».

«Ἀνοιξέ το, ὁρᾷ Σταῦρος».

Τὸ ἀνοίγει τρέμων ὁ προεστὴς· ἡγνώνει τὰ περιεχόμενα· Τίποτε δὲν τῷ εἶχεν εἰπεῖ ἡ ἐπιτροπή.

Μετὰ τὴν ἐρευναν τῶν ὁρατῶν μερῶν τοῦ κομωτηρίου γράμματα δὲν φκίνονται.

«Μὴρ' κῦτταζε καλά, μπίρο μου. Εἶναι καὶ ἄλλα πράγματα.»

Ἀνακαλύπτεται τέλος καὶ ἡ μυστικὴ θέσις, καὶ εὐρίσκονται τὰ γράμματα, ὧν βεβαίως εἶχε γνῶσιν ὁ Ἀλῆς, μαθὼν τὰ συμβάντα ἀπὸ τὸν ἔμπορον τὸν κατάσκοπόν του ἀναμφιβόλως.

«Μὴρ', τί εἶνε αὐτὰ τὰ γράμματα; Διάβασέ τα, ὁρᾷ γραμματικέ».

Ἀναγινωσκομένων τῶν γραμμάτων ὁ προεστὴς Σταῦρος τὰ χάνει. Ὁ Ἀλῆς ἀνάπτει, ταρασσεται, φρυάττει.

«Γράψε γρήγορον, γραμματικέ, τὰ ὁματὰ ὅλων». Στέλλει δὲ καὶ κραεῖ τὸν Ταῖρ Ἀμπάζην, πολιτάρχην (μπουλούμπασιν). Ὁ Ταχίρ φθάνει.

«Ταῖρ, πήγαινε ὀγλήγορα νὰ πιάσῃς ὅλες αὐτὰς τὰς κυριδες, ὅπου εἶνε ἐδῶ γραμμέναι, καὶ νὰ τὰς κλείσῃς εἰς τὰ Λιθάρτια».

Τοῦ δίδει τὸν κατάλογον.

Ὁ φρόνιμος Ταῖρ, παλαιόθεν συνέταιρος τοῦ Ἀλῆ, καὶ συνεργασθεὶς διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἡπείρου, οἶχι) τῷ ἀπαντᾷ· ἀδὲν τὸ κάμνω. Ὁ σηκωθὼν ὁλος ὁ κόσμος εἰς τὸ ποδάρν... Αὐτὰ εἶνε ἐντροπή, Ἀλῆ· σὰν θέλῃς, πήγαινε μόνος σου ... ἐγὼ δὲν ἀκούω». Ὡμίλουν Ἀλβανιστί. Θυμώνει ὁ Ἀλῆς· ἀλλὰ τί ἡδύνατο νὰ πράξῃ κατὰ συναδέλφου του φρονιμωτάτου ἀνδρός;

Ὁ Ἀλῆς συμβουλάς δὲν ἤκουεν· ἐβράζειν εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του ἡ κατὰ αὐτοῦ ὕβρις τῆς Κυρᾶς Φροσύνης. Μετὰ τὰ μεσάνυχτα ὀπλίζεται μετὰ τὴν ληστρικὴν πανοπλίαν του, λαμβάνει τὴν κάππαν του, τὴν ὁποῖαν ἐφίλαττε πάντοτε εἰς τὸν κοιτῶνά του, καὶ πλήρης ὀργῆς ἐξέρχεται τοῦ φρουρίου συνοδευόμενος ἀπὸ ὅλην τὴν φρουράν. Ἐβρεχε ... τίποτε δὲν τὸν ἐμποδίζει, καὶ δρυσταλῶς φθάνουν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κυρᾶς Φροσύνης.

Ἡ οἰκία τῆς Κυρᾶς Φροσύνης εἶχε ὁλοπρῶς, τὸ ἐν ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῆς φρουρίας εἰς τὴν ἀγοράν, τὸ ἕτερον ἐπὶ ὁδοῦ πλατείας καὶ αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν νύκτα σχολάζουσε. Ὁ Ἀλῆς φαίνεται ὅτι εἶχεν εἰς τὸν νουν του ὅτι ἦτο ἐνδεχόμενον τὸ ἔργον του ν' ἀποτύχῃ, ἐὰν ἐμυρρίζετο ὁ λαὸς τὴν βδελυρὰν πράξιν του. Ἡ ὁδὸς ἡ μὴ συχναζομένη τὴν νύκτα σκεπάζει πάντοτε τὰ ἐγκλήματα.

Ἡ οἰκία τῆς Κυρᾶς Φροσύνης ἐχωρίζετο ἀπὸ τὴν μητρικὴν μου οἰκίαν ὑπὸ δύο ἑτέρων οἰκιῶν, τῆς τοῦ Καλαμανάκη καὶ τῆς τοῦ Μηνᾶ, αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ ὡσαύτως εἶχον δύο πρόσωπα.

Εἰς Ἰωάννινα αἱ ὑπηρετίαι τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐσηκόνοντο ὀλίγον ἀργότερον ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, διὰ νὰ ἐργασθῶσιν εἰς τὸ πλύσιμον ἢ τὸ κοπάσιμον τοῦ λινario. Εἰς Ἰωάννινα δὲν ἔγνω-

ζετο παντάπασιν τὸ βαμβάκι. Ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τὰ πάντα ἐτοιμάζοντο πρὸς ὕψην πινίου λινού· μετὰ τὸ διάσιμον δὲ παρείδεδτο τὸ ὕλικόν εἰς τὰς καλογραῖς ὑφάντρας, ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιεπισκόπου κατοικοῦσας, πρὸς ὕψιν.

Ἐργαζόμεναι αἱ ὑπηρετίαι εἰς τὸ ἐν τῇ ἐκτεταμένῃ αὐλῇ τῆς οἰκίας μας πλυτταρεῖον ἤκουσαν τὴν κλαγγὴν τῶν ὄπλων καὶ ὑπόκωφον θόρυβον. Ἀπὸ περιέργειαν ἀνέβησαν εἰς τὴν παρὰ ὁδὸν αὐτὴν οἰκίαν, ἡ κατεικυμένη τὸν χειμῶνα (σημειώσων ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ οἰκίαι εἶχον δύο οἰκοδομὰς, χειμωνιακὴν καὶ καλοκαιρινήν).

Ἄν καὶ ἦτο σκότος βαθύ, ἐνόησαν ὅτι ἦτο στρατιωτικὴ κίνησις. Δὲν ἔχασαν καιρὸν· ἄμεσως ἔτρεξαν καὶ εἰδοποίησαν τὰς κυράδας τῶν.

Ἡ μήτηρ μου (ἰκόμη ἀνύπανδρος) καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῆς, ἐνδυσθεῖσαι βαρέως, μετέβησαν εἰς τὴν ἄνω οἰκίαν καὶ ἐκ τῶν παραθύρων ἐνόησαν καὶ αὐταὶ ὅτι ὁ θόρυβος ὁ ὑπόκωφος καὶ ἡ κλαγγὴ τῶν ὄπλων δὲν ἦσαν ἁπλᾶ πράγματα. Ἡ ἀπορία τῶν ἐλύθη· φωνὴ στεντορία τὰς ἐφώτισε. Τίνος ἦτο ἡ φωνή; τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ὅστις διέταττε νὰ τοῦ ἀνοίξουν. «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἀλῆς· ἀνοιξέ μου γλήγορα».

Ἡ γραῖα βυζάστρα τῆς Κυρᾶς Φροσύνης κατέβη καὶ τῷ ἤνοιξε· παρηκολούθει δὲ τὴν γραῖαν καὶ νῆ τις ὑπηρετίαι.

Ἄμα εἰσῆλθεν ὁ Ἀλῆς, πιάνει τὴν γραῖαν ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ ἀναβαίνει λέγει εἰς αὐτήν· ἀμὴ φοβάσαι, μπίρο. Ποῦ κοιμάται ἡ Φροσύνη;» Εἰσέρχεται εἰς τὸν κοιτῶνα, καθ' ἣν ὥραν ἡ Φροσύνη ἐξυπνήσασα ἀπὸ τὸν θόρυβον ἐνεδύετο τὸ κοντογοῦνί της· ἅμα δὲ εἶδεν αὐτὸν· «Δὲν ἐντρέπεται, τοῦ λέγει, τὸν κόσμον, δὲν φοβάσαι καὶ τὸν Θεόν, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου τὴν νύκτα;»

Ὁ Ἀλῆς μετὰ τὸν συνῆθη τρόπον εἰς τὰ στόματα τῶν τυράνων·

«Μὴ φοβάσαι, μπίρο μου... ἐτοιμάσου, ἐνδύσου καλά, διὰ νὰ μὴ κρυώσῃς». Τὴν ἀφίνει· εἰσέρχονται ἄμεσως τὰ παλληκάρια του καὶ τὴν συλλαμβάνουν. Τὴν κυρὰν τῆς ἡ βυζάστρα δὲν τὴν ἀφίνει, τὴν ἀκολουθεῖ· μένουν εἰς τὴν οἰκίαν ἡ μικρὰ ὑπηρετία καὶ τὰ δύο μικρὰ παιδία τῆς Κυρᾶς Φροσύνης. Ἡ μικρὰ αὐτὴ ὑπηρετία διηγῆται τὰ ὅσα ἤκουσεν εἰς τοὺς φίλους τῆς οἰκίας, ἐξ ὧν ἦτο καὶ ὁ θεὸς μου Σουλῆβεργος.